

تقابل بین امیال نفس و صعود انسان درجات متفاوت دارد

شماره پرسش: ۱۸۳۰۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۰/۱۹ ۲۳:۳۸:۰۳

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید: جناب آقای طاهرزاده ما در دانشگاه در درس مدیریت درسی را داشتیم به نام هرم مزلو و آنطور که گفته شده بود در آنجا وقتی نیاز های پایه انسان حل شود و انسان به آن برسد بعد نیاز های طبقه بالاتری را در خود احساس می کند و با بر طرف شدن آنها نیاز های طبقه بالاتر را در خود می یابد و این سیر ادامه پیدا می کند و چنانچه در اغنا شدن آدمی به این نیازها خلی ایجاد نشود نیاز های فرد متعالی تر می شود و انسان سیر صعودی پیدا می کند (همان طور که امام معصوم اشاره کرده اند که اگر فقر از دری بیایید ایمان از در دیگر خارج می شود) نیازهای بالاتر عاطفی تر و روحانی تر اند و نقطه اوج این نیازها نیاز به پرستیدن خالق است. با مطالعه مطالب مربوط به نفس که ریاضت ها و زهد را باعث صعود انسان می داند (مثلا گفته بودید که سالکی دلش زرد آلو می خواسته ولی نفسش را فریب می دهد و آخر هم به نفسش زرد آلو نمی دهد) به نظر راهی عکس و مخالف را جهت رسیدن به مقصد عالی که پرستش خدا است پیدا می کنیم. می خواستم بدانم آیا واقعا اینها در روبروی هم قرار دارند و اگر این چنین است علت تفاوت چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- بنده هم در مطالعات نظریات جناب مزلو احساس نزدیکی نسبت به ایشان داشتم ۲- موضوع تقابل بین امیال نفس و صعود انسان درجات متفاوت دارد لذا آنچه برای یک عارف واصل مطرح است، برای کسی که در ابتدای راه است مطرح نیست. موفق باشید